В тумані луг…
Мовчать над водами осоки
І нижуть зорі яснооκі
На трави росяний жемчуг.
Весняна ніч вплела у коси
Блискучий місяць, мов дукач,
І в чисту урну сльози зносе,
І в урні тихне людський плач…
В тумані луг…
Все спіть, хто спокою не знає
І кожен хай у снах збирає
Рубіни щастя і жемчуг!